

NORSK LOVTIDEND

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 7	Utgitt 23 februar	1939
-------	-------------------	------

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

9 febr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 vedtak av Tysfjord herredsstyre, Nordland fylke, i møte 14 januar d. å. om ny § 2 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder. §§ 2, 3 og 4 i den gjeldende vedtekt blir da henholdsvis §§ 3, 4 og 5.

Forandringen trer i kraft straks.

Den nye § 2 lyder så:

§ 2.

- A. Utsalgssteder hvor der bare selges baker- og konditorvarer skal på hverdager holdes lukket fra kl. 22 til kl. 8. Julaften lukkes kl. 18.
 - B. På søn- og helligdager kan det holdes åpent fra kl. 17 til kl. 19. Faller julaften på en søndag kan det bare holdes åpent fra kl. 17 til kl. 18.
- 1 påskedag, 1 pinsedag og 1 juledag holdes helt lukket.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

13 febr.

I medhold av § 17 i lov av 14 juli 1894 om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer og post X punkt 1 i plakat av 7 november 1930 om innførsel av levende dyr og smitteførende gjenstander bestemmes:

Frø av alle slags som kommer fra land i Europa må — iberegnet skipningstiden fra opprinnelseslandet — være lagret hos importøren eller eventuelt på tollbua i 14 — fjorten — dager før det sendes til forbrukerne.

Statens kornforetning bemyndiges til å dispensere fra denne bestemmelse samt til å fastsette de nærmere vilkår til gjennomføring av ordningen.

Disse bestemmelser, som gjelder inntil videre trer i kraft straks og gjelder også for de løyver til å føre inn frø som måtte være gitt. Samtidig oppheves Landbruksdepartementets kunngjøring av 10 desember 1938 om lagring av frø i 7 uker før det frigis. De partier før som er innført, men ennå ikke

13 febr. er frigitt i henhold til kunngjøringen av 10 desember 1938 kan straks frigis hvis partiene er lagret i 14 dager iberegnet skipningstiden fra opprinnelseslandet eller når det er gått 14 dager fra partiene sendtes fra sjøhavn.

Overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser utferdiget i medhold herav er straffbar, jfr. § 27 i ovennevnte lov.

13 febr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Mo bystyres vedtak i møte 28 november 1938 og 9 januar 1939 om forandring av § 1 i den gjeldende vedtekt angående luknings- tid for utsalgssteder.

Forandringen trer i kraft straks.

Etter forandringen lyder § 1 så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer — bortsett fra de i §§ 2, 5 og 6 omhandlede — skal med følgende unntagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 9.

På lørdager i månedene juni, juli og august lukkes kl. 17. Påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes kl. 15. 1 mai og 17 mai lukkes kl. 12.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket. Dog kan der på siste søndag før julaften holdes åpent fra kl. 17 til kl. 20.

14 febr. **Bruksregler for Holter bygdealmennning, Nannestad, vedtatt av almenningsstyret ved skrivelse av 9 januar 1939 og approbert av Landbruksdepartementet 14 februar 1939.**

Styre.

§ 1. Styret velges etter reglene i gjeldende lov og har å ivareta almenningens interesser og utøve de funksjoner som loven og disse bruksregler foreskriver. Styret er beslutningsdyktig når halvparten av medlemmene er til stede. I tilfelle stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

§ 2. Styret ansetter skogbestyrer og andre nødvendige funksjonærer med unntagelse av revisorer, og påser at fastsatte bestemmelser om pensjonering av faste funksjonærer og deres etterlatte etterkommes. Det utarbeider instruks for funksjonærene og påser at instruks og bruksregler overholdes.

§ 3. Styret fastsetter for hvert år etter forslag fra bestyreren det samlede hugstkvantum innen rammén av den

fastsatte driftsplan. Hvert år skal styret sammen med bestyreren foreta befarung i almenningen. For arbeide i almenningens tjeneste kan styrets medlemmer tilstås godtgjørelse av almenningsskassens midler. Godtgjørelsen fastsettes av styret med forbehold av årsmøtets godkjennelse.

§ 4. Det påligger videre styret blant annet:

1. å forvalte almenningsskassens midler.
2. å framlegge regnskap i revidert stand for de eiendoms- og bruksberettigede. Regnskapet med revisjonens bemerkninger skal være utlagt til gjennomsyn for de eiendoms- og bruksberettigede minst 14 dager før årsmøtet holdes. En avskrift av årsregnskapet med revisjonens bemerkninger skal sendes inn til departementet samtidig som regnskapet blir utlagt. Straks årsmøtet er holdt, skal styret tilstille departementet underretning om de uttalelser som årsmøtet har vedtatt i anledning av regnskapet.
3. å fastsette avgiften på åvirke samt betalingen for foredlet trevirke og andre produkter fra almenningen.
4. å treffe bestemmelse om betalingsmåten. Denne bestemmelse kan innankes for departementet.
5. å sammenkalle årsmøte og bestemme tiden for avholdelsen av dette. Det utarbeides årsberetning som framlegges for de eiendoms- og bruksberettigede på årsmøtet.
6. å føre fortegnelse over de bruksberettigede eiendommer.
7. å bevilge og fordele virke og produkter mellom de bruksberettigede.
8. å utarbeide forslag til bruksregler og regler vedkommende beite i almenningen.
9. å foranledige utkast til driftsplan utarbeidet, og å påse at driftsplanen overholdes.
10. å utarbeide forslag til regler for jakt og fiske.
11. å anordne regnskapsførsel overensstemmende med gjeldende regler.
12. å påse at det til kulturarbeide anvendes et beløp som svarer til minst 2 % av bruttoverdien av det trevirke som år om annet utdrives av almenningen.
13. å framkomme med mulig forslag til fellesdrift.
14. å iverksette foretagender for å spare skogen, f. eks. ved tilvirking av brenntorv.
15. i foran nevnte øyemed å gi tilskudd til anvendelse av trebasparende materialer.
16. å innhente departementets godkjennelse på ansettelse av skogbestyrer.

- 14 febr. 17. Styret skal også for øvrig når det er nødvendig opptre på almenningens vegne og vareta dens interesser.
18. å føre protokoll over sine forhandlinger.

Årsmøte.

§ 5. Årsmøte av de eiendoms- og bruksberettigede til behandling av årsregnskapet og ansettelse av revisorer m. v. skal holdes innen 3 måneder etter regnskapsårets utgang etter minst 14 dagers forutgående varsel kunngjort på den i distriktet vanlige måte.

Til revisjon av regnskapet og av de disposisjoner som ligger til grunn for det, ansettes 2 regnskapskyndige revisorer, hvorav den ene tillike skal være skogkyndig. Den endelige avgjørelse av ansettelsen kan overlates til et utvalg på minst 5 medlemmer utpekt av årsmøtet. I utvalget kan ikke sitte noen som er medlem av styret eller varamann i det. Revisorernes lønn fastsettes av årsmøtet. Fastsettelsen kan også overlates nevnte utvalg.

Over forhandlingene føres protokoll.

De eiendoms- og bruksberettigede.

§ 6. De eiendoms- og bruksberettigede har innen utgangen av september å innsende til styret rekvisisjon over det virke som anses nødvendig for nærmeste hugsttermin med opplysning om hva det skal brukes til. Enhver rekvisisjon må inneholde opplysning om eiendommens navn, gårdsnummer og bruksnummer. Til rekvisisjoner som innkommer etter fristen tas intet hensyn med mindre styret måtte finne at særlige omstendigheter er til stede.

§ 7. Er det utviste virke ikke bortført fra skogen senest innen 2 år etter utvisningen, har styret rett til enten å gjøre fradrag ved senere utvisninger for det gjenliggende virke eller bestemme at det skal falle tilbake til almenningen uten erstatning til den som har fått det bevilget. Lar en bruksberettiget bevilget og fra skogen bortført virke ligge så det tar skade, eller hvis det uten skjellig grunn ikke blir anvendt etter bestemmelsen, kan styret enten inntil videre nekte vedkommende ny utvisning helt eller delvis eller avkreve ham erstatning for virket.

§ 8. Det er forbudt å utlåne, overdra eller avhende tilstått virke fra almenningen, med mindre styret på forhånd har gitt tillatelse.

§ 9. All hugst skal foregå etter forutgående utblikning. De bruksberettigedes åvirkning kan bare foregå i tiden 1 til 30 juni samt 15 oktober til 15 november med mindre til-

latelse fra skogbestyreren er innhentet til å henlegge åvirk- 14 febr.
ningen til en annen tid. Med hensyn til hugst og drift er de
bruksberettigede undergitt skogbestyrerens myndighet og de
av ham fastsatte driftsregler.

§ 10. Bark og neverflekking, lauving og rishugst samt
kull- og tjærebrenning er forbudt uten styrets samtykke.

§ 11. De bruksberettigede må finne seg i at tørt og av-
fall som er tjenlig til ved og annen bruk, og som uten ufor-
holdsmessig besvær kan tas, fortrinsvis blir benyttet og skal
ikke kunne fordre utvist til brensel trevirke som er skikket
til mer verdifull anvendelse.

Funksjonærer.

§ 12. En skogbestyrer er ikke å betrakte som ansatt før
han er godkjent av departementet.

Skogens forstlige behandling er undergitt skogbestyre-
rens myndighet, dog har skogbestyreren å rette seg etter de
bestemmelser som departementet i samråd med almennings-
styret måtte treffe. Tvist mellem skogbestyreren og styret
kan innbringes for departementet til avgjørelse.

Driftsplan.

§ 13. Hugst og kulturarbeider foretas overensstemmende
med den til enhver tid fastsatte driftsplan.

Fond.

§ 14. Av utbytte som måtte være innvunnet ved almen-
ningens drift avsettes et fond på inntil kr. 30 000 — tredve
tusen — kroner. Fondets midler anbringes på samme måte
som for umyndiges midler bestemt.

Når fondet har nådd den nevnte størrelse kan rentene
anvendes til de bruksberettigede eller til almenningens for-
bedring eller med samtykke av departementet til almene for-
mål som også tilsikter å komme de bruksberettigede til gode.

Utdeling av kontantutbytte.

§ 15. Utdeling av kontantutbytte til de eiendoms- og
bruksberettigede kan ikke finne sted med mindre departe-
mentets samtykke på forhånd er innhentet.

Straff.

§ 16. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

Opphevelse av tidligere bruksregler.

§ 17. Når disse bruksregler trer i kraft, oppheves de tid-
ligere gjeldende bruksregler for almenningen.

14 febr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 og § 18 annet ledd i lov av 25 juni 1935 stadfester departementet herved som gjeldende fra 1 mars d. å. Bergen bystyres vedtak i møte 30 januar d. å. om særlige åpnings- og lukningstider for bevertningssteder.

Vedtekten lyder så:

Bevertningsstedene skal holdes lukket alle dager fra kl. 24 til kl. 6.

Bevertningssteder med rett til skjenking av rusdrikk kan dog kun holdes åpne i den tid skjenkeretten til rusdrikk er tillatt utøvet.

Overtredelse av disse bestemmelser straffes etter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

14 febr. **Skriv frå Sosialdepartementet.**

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 vedtaket åt Volda heradstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 4 februar d. å. om ny § 3 i den vedtekta som gjeld om stengjingstid for utsalsstader. §§ 3 og 4 i den vedtekta som no gjeld vert då §§ 4 og 5.

Brigdet tek til å gjelda straks.

Den nye § 3 lyder so:

§ 3.

A. Utsalsstader i heile heradet som berre sel aviser, tidskrifter og reiselektyre, frukt og sjokolade skal på kvar-dagar vera stengde frå kl. 22 til kl. 8.

Jolaftan stengjast kl. 18.

B. På sun- og helgedagar haldast heilt stengd.

14 febr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer vedtak av Tranøy herredstyre, Troms fylke, i møte 18 januar 1939 om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 6 mars 1939.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer — bortsett fra de i §§ 2 og 5 nevnte — skal med nedennevnte unnatak på hverdager holdes lukket fra kl. 20 til kl. 9.

Påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes 14 febr. kl. 18.

1 mai og 17 mai lukkes kl. 13.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2.

A. Utsalgssteder, hvor det bare selges frembringelser av hage- og jordbruk i naturlig tilstand, ville bær og blomster, egg, melk, fløte, baker- og konditorvarer, sjokolade, drops, tillaget mat, mineralvann, alkoholfritt øl, tobakksvarer, artikler for tobakksrøking og fyrstikker skal med nedenstående unnatak på hverdager holdes lukket fra kl. 22 til kl. 9.

Påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes kl. 18.

B. På søn- og helligdager kan det holdes åpent fra kl. 17 til kl. 22. Nyttårsdag, langfredag, 1 påskedag, 1 pinsedag og 1 juledag holdes dog helt lukket. Når julaften og nyttårsaften faller på søndag kan der bare holdes åpent fra kl. 17 til kl. 18.

§ 3. Utsalgssteder, hvorfra der selges varer for hvilke der foran er fastsatt forskjellige lukningstider, må rette seg etter utsalgstiden for de varer som rammes av den strengeste bestemmelse. Likeså skal den strengeste bestemmelse gjelde når 2 dager for hvilke der er fastsatt forskjellige lukningstider faller sammen.

§ 4. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 5. Bensinstasjoner og utsalgssteder, hvorfra der kun selges aviser, tidsskrifter, reiselektyre, prospektkort, skrivesaker og frimerker, omfattes ikke av bestemmelsene i denne vedtekt, jfr. dog for de sistes vedkommende den alminnelige helligdagslovgivning og lov om julaften av 14 juli 1897.

§ 6. Provisantering og levering til skip og fiskefartøyer kan skje uten hinder av vedtektenes bestemmelser.

§ 7. Overtredelse av vedtektenes bestemmelser straffes etter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

14 febr.

I medhold av § 28 i lov om skogvern av 12 februar 1932 har Landbruksdepartementet d. d. for Ål herred, Buskerud fylke, utferdiget bestemmelse om vernskog.

Bestemmelsen som trer i kraft 1 mars 1939 ligger utlagt til ettersyn hos lensmannen og ordføreren i herredet.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

Fra 1 mars 1939 oppheves den tidligere bestemmelse av 30 januar 1934 om vernskoggrenser for Ål herred.

15 febr. Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 4 juni 1920, jfr. § 23 samt §§ 24 og 27 i lov om brannvesenet av 15 august 1908, stadfestes som gjeldende inntil videre de av Hurum herredstyre, Buskerud fylke, i møte 10 desember 1938 vedtatte regler for brannvernets ordning og forskrifter for brannvernet, brannsjefen, dennes stedfortreder og brannmesteren samt regler for utrykning av brannvernet i Filtvet.

Reglene lyder så:

§ 1. Filtvet brannvern skal bestå av følgende avdelinger:

1. Vannverksavdelingen.
2. Seilavdelingen.
3. Rednings- og nedrivningsavdelingen.
4. Ordensvernet,

og har som ledelse: Brannsjefen, brannsjefens stedfortreder og brannmesteren.

§ 2. Vannverksavdelingen skal bestå av minst 20 mannskaper, blant hvilke det uttas en formann og en nestformann for hver slangekjerre.

Seilavdelingen skal ha en formann og en nestformann og 10 mannskaper.

Rednings- og nedrivningsavdelingen skal ha en formann, en nestformann og 10 mannskaper.

Ordensvernet skal ha en formann, en nestformann og 5 mannskaper.

Ethvert mannskap kan dog av lederen settes til tjeneste for enkelt leilighet i annen avdeling enn den hvortil han er utskrevet.

§ 3. Med vannverksavdelingen skal det holdes minst en øvelse hverannen måned året rundt. Med de øvrige avdelinger skal det holdes øvelser minst to ganger årlig. Øvelser eller instruksjoner kan holdes så ofte brannsjefen finner dette nødvendig.

§ 4. Brannvernets befal og mannskaper møter til branntjeneste etter alarmering på den måte som er eller måtte bli bestemt. De skal straks melde seg for sine foresatte, og må ikke forlate brannstedet eller sitt arbeid uten tillatelse.

§ 5. Mannskaper plikter å møte til de av brannstyret påbudte øvelser og mønstringer. De skal straks melde flytting til brannsjefen.

16 febr. Skrivelse fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 an-

gående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige fore- 16 febr.
stillinger m. v., lov nr. 2 av 19 april 1899 til beskyttelse av
barn mot bruk av tobakk og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om
tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stad-
festet vedtak av Kvenangen herredstyre, Troms fylke, i
møter 5 august og 9 desember 1938 om ny politived-
tekt for herredet.

Vedtekten lyder så:

§ 1. På offentlig vei, hvormed i denne vedtekt menes
enhver vei, plass, kai eller liknende som er bestemt for almin-
nelig ferdsel eller er alminnelig beferdet eller i dens umiddel-
bare nærhet, må ikke foretas eller foregå noen handling hvor-
ved ferdselen hemmes, ordenen forstyrres eller veifarende for-
ulempes.

Således må oppløp, slagsmål, sammenstimling av folk,
dans, musikk, kortspill, drikk, skytning, stein- eller snøball-
kasting, hujing, skriking eller annen larmende eller forstyr-
rende optreden ikke finne sted. Ved forsamling av mange men-
nesker på steder som ovenfor nevnt er de tilstedeværende
pliktig til å rette seg etter de påbud som politiet gir til opp-
rettholdelse av orden og betryggelse av publikum.

§ 2. Det er forbudt å la barn under 14 år ferdes ute på
offentlig vei etter kl. 21 i tiden 1 september—31 mars og etter
kl. 22 i tiden 1 april—31 august. Unntatt herfra er barn som
ledsages av sine foreldre eller andre voksne.

§ 3. Uten politiets (lensmannens) tillatelse må ingen på
offentlig vei avbrenne fyrverkeri, krutt eller liknende eks-
ploderende stoffer av noe slags. Ved mineringsarbeider på eller
i nærheten av offentlig vei må behørig forsiktighet iakttas.

§ 4. Det er forbudt å tjøre dyr på offentlig vei, og hester
må ikke bindes således at de hindrer trafikken.

Det er likeså forbudt å la dyr beite på offentlig vei hvor
der er gjerder på begge sider. Enn videre er det forbudt å
la hingster gå løse i uinnhegnet havnegang som støter til
offentlig vei eller innhegninger ved sådan vei med mindre
disse er forsynt med så høyt og sterkt gjerde at det hindrer
hingsten i å hoppe over eller trenge igjennom. Det samme
gjelder også olme okser eller andre dyr som er farlige for de
veifarende.

§ 5. På offentlig vei eller i tilstøtende grøfter må ingen
kaste avfall, glass, potteskår, stein, spiker eller liknende som
kan medføre fare eller ulemper for ferdselen. Søppeldynger,
kloakkmunninger eller andre avløp hvorved urenslighet opp-
står, må ikke anbringes således at de støter til offentlig vei

16 febr. eller veigrøft. Priveter må ikke vende mot offentlig vei. Lagring av stein, is, ved, torv og liknende er forbudt på offentlig vei.

§ 6. Plakater eller bekjentgjørelser som er lovlig oppslått er det forbudt å rive ned, tilsøle eller på annen måte gjøre uleselige.

§ 7. Det er forbudt å flytte, bortta, skjære eller risse i, skrive eller tegne på, løsrive eller på annen måte tilsøle de til offentlig pryd eller nytte bestemte innretninger eller gjenstander som benker, trær, stakitter, veistolper, grinder eller liknende. Det samme gjelder hus, plankeverk og liknende som støter til offentlig vei. Det er forbudt å oppslå plakater og bekjentgjørelser på offentlige steder når rette vedkommendes tillatelse ikke er innhentet.

§ 8. På kirkegården må ingen lek eller upassende oppførsel finne sted. Ingen må beskadige trær, blomster eller tilsøle gravstedene eller andre anlegg på kirkegården.

§ 9. Hvis hunder viser seg biske eller har tilbøyelighet til å forulempe folk eller hester ved å fare mot dem eller gjøre mot dem skal eieren etter politiets (lensmannens) nærmere bestemmelse holde sådanne hunder vekk fra offentlig vei. Ingen må på offentlig vei hisse hunder på noen eller undlate å holde sin hund tilbake når den i hans påsyn anfaller noen.

§ 10. Ingen må holde offentlige forestillinger eller forevisninger som omhandlet i lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4 eller som næring holde offentlig dans, maskerade, karusell, skytebane, ringkasting eller liknende uten tillatelse av politiet (lensmannen).

For hver dag eller aften sådanne sammenkomster som nevnt holdes, betales forskuddsvis til politiet (lensmannen) fra kr. 2 til kr. 50 som går til kommunekassen. Lensmannen bestemmer i hvert enkelt tilfelle avgiftens størrelse. Fester, basarer og andre tilstillinger i veldedig eller oppbyggelig øyemed fritas for avgift.

§ 11. Sammenkomster med dans eller sammenkomster av utelukkende eller overveiende selskaperlig eller underholdende art må ikke holdes uten politiets tillatelse, dersom det er adgang for en ubegrenset krets av personer eller medlemmer av forening eller liknende sammenslutning. Politiet kan når som helst påby at sammenkomsten skal opphøre såfremt noe finner sted som forstyrrer den offentlige fred og orden.

§ 12. Enhver forestilling eller sammenkomst som nevnt i §§ 10 og 11 skal være avsluttet senest kl. 2. Tillatelse til de i §§ 10 og 11 omhandlede sammenkomster skal alltid være

knyttet til en bestemt person. Denne person er ansvarlig for 16 febr. ordenen og har uten utgift for det offentlige å foreta alle foranstaltninger til ordenens opprettholdelse som politiet måtte foreskrive.

§ 13. Det er forbudt å overlate, selge eller låne tobakk i noen form til barn under 15 år. Handlende kan utlevere tobakk til barn under 15 år når disse har med datert og underskrevet rekvisisjon fra foreldre eller foresatte. Denne rekvisisjon beholder handelsmannen.

§ 14. Forseelser mot disse vedtekter eller mot de i henhold til disse gitte påbud eller bestemmelser, straffes etter straffelovens § 339, 2 hvis de ikke rammes av strengere straffebestemmelser.

§ 15. Denne vedtekt trer i kraft 1 — en — måned etter at den er stadfestet.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

16 febr.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 vedtak av Røros herredstyre, Sør-Trøndelag fylke, i møte 3 februar d. å. om forandring av §§ 1 og 2 i gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Etter forandringen lyder §§ 1 og 2 så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med de nedafor nevnte unntak på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8,30.

På de siste 6 hverdager før julaften samt på hverdager under høst- og vintermarkedet kan der holdes åpent til kl. 19. Påske-, St. Hans- og nyttårsaften lukkes kl. 17, pinse- og julaften kl. 15 og 1 mai og 17 mai kl. 12.

B. På søn- og heligdager holdes helt lukket.

§ 2. Utsalgssteder hvor der kun selges grønnsaker, frukt, konfekt, sjokolade, konfektyrer, tobakk og røkeartikler, spillkort, skrivesaker og aviser skal på hverdager holdes lukket fra kl. 20 til kl. 8,30.

Påske-, St. Hans- og nyttårsaften lukkes kl. 17 og pinse-aften og julaften kl. 15.

På 1 mai og 17 mai, når disse faller på hverdager, kan disse utsalgssteder kun holdes åpne fra kl. 8,30 til kl. 12 og fra kl. 18 til kl. 20.

På søn- og helligdager kan disse utsalgssteder holdes åpne fra kl. 17 til kl. 20. Nyttårsdag, langfredag, 1 påskedag, 1 pinsedag og 1 juledag holdes de dog helt lukket.

16 febr. **Bruksregler** for Brøttum bygdealmenning, Ringsaker, vedtatt av almenningsstyret og approbert av Landbruksdepartementet 16 februar 1939.

Styret.

§ 1. Styret velges etter reglene i gjeldende lov og har å varetta almenningens interesser og utøve de funksjoner som loven og disse bruksregler foreskriver. Styret er beslutningsdyktig når halvparten av medlemmene er til stede. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

§ 2. Styret ansetter skogbestyrer og andre nødvendige funksjonærer med unntagelse av revisorer, og påser at fastsatte bestemmelser om pensjonering av faste funksjonærer og deres etterlatte etterkommes. Det utarbeider instruks for funksjonærene og påser at instruks og bruksregler overholdes.

§ 3. Styret fastsetter for hvert år etter forslag fra bestyreren det samlede hogstkvantum innen rammen av den fastsatte driftsplan. Hvert år skal styret sammen med bestyreren foreta befaring i almenningen. For arbeide i almenningens tjeneste kan styrets medlemmer tilstås godtgjørelse av almenningsskassens midler. Godtgjørelsen fastsettes av styret med forbehold av årsmøtets godkjennelse.

§ 4. Det påligger videre styret blant annet:

1. å forvalte almenningsskassens midler.
2. å framlegge regnskap i revidert stand for de eiendoms- og bruksberettigede. Regnskapet med revisjonens bemerkninger skal være utlagt til gjennomsyn for de eiendoms- og bruksberettigede minst 14 dager før årsmøtet holdes. En avskrift av årsregnskapet med revisjonens bemerkninger skal sendes inn til departementet samtidig som regnskapet blir utlagt. Straks årsmøte er holdt, skal styret tilstille departementet underretning om de uttalelser som årsmøtet har vedtatt i anledning av regnskapet.
3. å fastsette avgiften på åvirke samt betalingen for forедlet trevirke og andre produkter fra almenningen.
4. å treffe bestemmelse om betalingsmåten. Denne bestemmelse kan innankes for departementet.
5. å sammenkalle årsmøte og bestemme tiden for avholdelsen av dette. Det utarbeides årsberetning som framlegges for de eiendoms- og bruksberettigede på årsmøtet.
6. å føre fortegnelse over de bruksberettigede eiendommer.
7. å bevilge og fordele virke og produkter mellom de bruksberettigede.
8. å utarbeide forslag til bruksregler og regler vedkommende beiting i almenningen.

9. å foranledige utkast til driftsplan utarbeidet og å påse 16 febr. at driftsplanen overholdes.
10. å utarbeide forslag til regler for jakt og fiske.
11. å anordne regnskapsførsel overensstemmende med gjeldende regler.
12. å påse at det til kulturarbeider anvendes et beløp som svarer til 2 % av bruttoverdien av det trevirke som år om annet utdrives av almenningen.
13. å fremkomme med mulig forslag til fellesdrift.
14. å iverksette foretagender for å spare skogen, f. eks. ved tilvirkning av brenntorv.
15. i foran nevnte øyemed å gi tilskudd til anvendelse av trebesparende materialer.
16. å innhente departementets godkjennelse på ansettelse av skogbestyrer.
17. Styret skal også for øvrig når det er nødvendig opptre på almenningens vegne og vareta dens interesser.
18. å føre protokoll over sine forhandlinger.

Årsmøte.

§ 5. Årsmøte av de eiendoms- og bruksberettigede til behandling av årsregnskapet og ansettelse av revisorer m. v. skal holdes innen 3 måneder etter regnskapsårets utgang etter minst 14 dagers forutgående varsel kunngjort på den i distriktet vanlige måte.

Til revisjon av regnskapet og av de disposisjoner som ligger til grunn for det, ansettes 2 regnskapskyndige revisorer, hvorav den ene tillike skal være skogkyndig. Den endelige avgjørelse av ansettelsen kan overlates et utvalg på minst 5 medlemmer utpekt av årsmøtet. I utvalget kan ikke sitte noen som er medlem av styret eller varamann i det. Revisorenes lønn fastsettes av årsmøtet. Fastsettelsen kan også overlates nevnte utvalg.

Over forhandlingene føres protokoll.

De eiendoms- og bruksberettigede.

§ 6. De eiendoms- og bruksberettigede har innen 1 september å innsende til styret rekvisisjon over det virke som anses nødvendig for nærmeste hogsttermin med opplysning om hva det skal brukes til. Enhver rekvisisjon må inneholde opplysning om eiendommens navn, gårdsnummer og bruksnummer. Til rekvisisjoner som innkommer etter fristen tas intet hensyn med mindre styret måtte finne at særlige omstendigheter er til stede.

§ 7. Er det utviste virke ikke bortført fra skogen senest 2 år etter utvisningen, har styret rett til enten å gjøre fra-

16 febr. drag ved senere utvisninger for det gjenliggende virke eller bestemme at det skal falle tilbake til almenningen uten erstatning til den som har fått det bevilget. Lar en bruksberettiget bevilget og fra skogen bortført virke ligge så det tar skade, eller hvis det uten skjellig grunn ikke blir anvendt etter bestemmelsen, kan styret enten inntil videre nekte vedkommende ny utvisning helt eller delvis eller avkreve ham erstatning for virket.

§ 8. Det er forbudt å utlåne, overdra eller avhende tilstått virke fra almenningen, med mindre styret på forhånd har gitt tillatelse.

§ 9. All hogst skal foregå etter forutgående utblinkning som fellesdrift. Dog kan styret bestemme at de bruksberettigede som ønsker det, selv kan legge opp ved etter bestyrelsens utvisning i tiden 1 juni til 15 juli. Med hensyn til hogst og drift er de bruksberettigede undergitt skogbestyrerens myndighet og de av ham fastsatte driftsregler.

§ 10. Bark- og neverflekking, lauving og rishogst samt kull- og tjærebrenning er forbudt uten styrets samtykke.

§ 11. De bruksberettigede må finne seg i at tørt og avfall som er tjenlig til ved og annen bruk, og som uten uforholdsmessig besvær kan tas, fortrinsvis blir benyttet og skal ikke kunne fordre utvist til brensel trevirke som er skikket til mer verdifull anvendelse.

Funksjonærer.

§ 12. En skogbestyrer er ikke å betrakte som ansatt før han er godkjent av departementet.

Skogens forstlige behandling er undergitt skogbestyrelsens myndighet, dog har skogbestyreren å rette seg etter de bestemmelser som departementet i samråd med almenningsstyret måtte treffe. Tvist mellom skogbestyreren og styret kan innbringes for departementet til avgjørelse.

Driftsplan.

§ 13. Hogst og kulturarbeider foretas i overensstemmelse med den til enhver tid fastsatte driftsplan.

Fond.

§ 14. Av utbytte som måtte være innvunnet ved almenningens drift avsettes et fond på inntil kr. 50 000 — femti tusen — kroner.

Fondets midler anbringes på samme måte som for umyndiges midler bestemt, fortrinsvis som 1ste prioritets pantelån på jordeiendommer i Brøttum.

Når fondet har nådd den nevnte størrelse, kan rentene 16 febr. anvendes til de bruksberettigede eller til almenningens forbedring eller med samtykke av departementet til almene formål som også tilsikter å komme de bruksberettigede til gode.

Utdeling av kontantutbytte.

§ 15. Utdeling av kontantutbytte til de eiendoms- og bruksberettigede kan ikke finne sted med mindre departementets samtykke på forhånd er innhentet.

Straff.

§ 16. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

Opphevelse av tidligere bruksregler.

§ 17. Når disse bruksregler trer i kraft oppheves de tidligere gjeldende bruksregler for almenningen.

Bruksregler for Eidsvoll bygdealmenning, 16 febr.
vedtatt av almenningsstyret og approbert av Landbruksdepartementet 16 februar 1939.

Styre.

§ 1. Styret velges etter reglene i gjeldende lov og har å varetta almenningens interesser og utøve de funksjoner som loven og disse bruksregler foreskriver. Styret er beslutningsdyktig når halvparten av medlemmene er til stede. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

§ 2. Styret ansetter skogbestyrer og andre nødvendige funksjonærer med unntagelse av revisorer, og påser at fastsatte bestemmelser om pensjonering av faste funksjonærer og deres etterlatte etterkommes. Det utarbeider instruks for funksjonærene og påser at instruks og bruksregler overholdes.

§ 3. Styret fastsetter for hvert år etter forslag fra bestyreren det samlede hogstkvantum innen rammen av den fastsatte driftsplan. Hvert år skal styret sammen med bestyreren foreta befarings i almenningen. For arbeide i almenningens tjeneste kan styrets medlemmer tilstås godtgjørelse av almenningsskassens midler. Godtgjørelsen fastsettes av styret med forbehold av årsmøtets godkjennelse.

§ 4. Det påligger videre styret blant annet:

1. å forvalte almenningsskassens midler.
2. å framlegge regnskap i revidert stand for de eiendoms- og bruksberettigede. Regnskapet med revisjonens bemerkninger skal være utlagt til gjennomsyn for de eiendoms- og bruksberettigede minst 14 dager før årsmøtet holdes. En avskrift av årsregnskapet med revisjonens bemerk-

- 16 febr. ninger skal sendes inn til departementet samtidig som regnskapet blir utlagt. Straks årsmøte er holdt, skal styret tilstille departementet underretning om de uttalelser som årsmøtet har vedtatt i anledning av regnskapet.
3. å fastsette avgiften på åvirke samt betalingen for foredlet trevirke og andre produkter fra almenningen.
 4. å treffe bestemmelse om betalingsmåten. Denne bestemmelse kan innankes for departementet.
 5. å sammenkalle årsmøte og bestemme tiden for avholdelsen av dette. Det utarbeides årsberetning som framlegges for de eiendoms- og bruksberettigede på årsmøtet.
 6. å føre fortegnelse over de bruksberettigede eiendommer.
 7. å bevilge og fordele virke og produkter mellom de bruksberettigede.
 8. å utarbeide forslag til bruksregler og regler vedkommende beiting i almenningen.
 9. å foranledige utkast til driftsplan utarbeidet, og å påse at driftsplanen overholdes.
 10. å utarbeide forslag til regler for jakt og fiske.
 11. å anordne regnskapsførsel overensstemmende med gjeldende regler.
 12. å påse at det til kulturarbeide anvendes et beløp som svarer til minst 2 % av bruttoverdien av det trevirke, som år om annet utdrives av almenningen.
 13. å framkomme med mulig forslag til fellesdrift.
 14. å iverksette foretagender for å spare skogen, f. eks. ved tilvirkning av brenntorv.
 15. i foran nevnte øyemed å gi tilskudd til anvendelse av trebesparende materialer.
 16. å innhente departementets godkjennelse på ansettelse av skogbestyrer.
 17. Styret skal også forøvrig når det er nødvendig opptre på almenningens vegne og vareta dens interesser.
 18. å føre protokoll over sine forhandlinger.

Årsmøte.

§ 5. Årsmøte av de eiendoms- og bruksberettigede til behandling av årsregnskapet og ansettelse av revisorer m. v. skal holdes innen 3 måneder etter regnskapsårets utgang etter minst 14 dagers forutgående varsel kunngjort på den i distriktet vanlige måte.

Til revisjon av regnskapet og av de disposisjoner som ligger til grunn for det, ansettes 2 regnskapskyndige revisorer, hvorav den ene tillike skal være skogkyndig. Den endelige avgjørelse av ansettelsen kan overlates til et utvalg på minst 5 medlemmer utpekt av årsmøtet. I utvalget kan ikke sitte

noen som er medlem av styret eller varamann i det. Revisorenes lønn fastsettes av årsmøtet. Fastsettelsen kan også overlates nevnte utvalg.

Over forhandlingene føres protokoll.

De eiendoms- og bruksberettigede.

§ 6. De eiendoms- og bruksberettigede har innen 1 oktober å innsende til styret rekvisisjon over det virke som anses nødvendig for nærmeste hogsttermin med opplysning om hva det skal brukes til. Enhver rekvisisjon må inneholde opplysning om eiendommens navn, gårdsnummer og bruksnummer. Til rekvisisjoner som innkommer etter fristen tas intet hensyn med mindre styret finner at særlige omstendigheter er til stede.

§ 7. Er det utviste virke ikke bortført fra skogen senest 2 år etter utvisningen, har styret rett til enten å gjøre fradrag ved senere utvisninger for det gjenliggende virke eller bestemme at det skal falle tilbake til almenningen uten erstatning til den som har fått det bevilget. Lar en bruksberettiget bevilget og fra skogen bortført virke ligge så det tar skade, eller hvis det uten skjellig grunn ikke blir anvendt etter bestemmelsen, kan styret enten inntil videre nekte vedkommende ny utvisning helt eller delvis eller avkreve ham erstatning for virket.

§ 8. Det er forbudt å utlåne, overdra eller avhende tilstått virke fra almenningen, med mindre styret på forhånd har gitt tillatelse.

§ 9. Ingen hogst kan foregå uten etter forutgående utblikning. All åvirkning til de bruksberettigede skjer for almenningsskassens regning som fellesdrift med mindre styret for enkelte år eller i enkelte tilfelle annerledes bestemmer. Styret fastsetter i så tilfelle hogsttiden. Med hensyn til hogst og drift er de bruksberettigede undergitt skogbestyrerens myndighet og de av ham fastsatte driftsregler.

§ 10. Bark- og neverflekking, lauving og rishogst samt kull- og tjærebrenning er forbudt uten styrets samtykke.

§ 11. De bruksberettigede må finne seg i at tørt og avfall som er tjenlig til ved og annen bruk, og som uten uforholdsmessig besvær kan tas, fortrinnsvis blir benyttet og skal ikke kunne fordre utvist til brensel trevirke som er skikket til mer verdifull anvendelse.

Funksjonærer.

§ 12. En skogbestyrer er ikke å betrakte som ansatt før han er godkjent av departementet.

Skogens forstlige behandling er undergitt skogbestyrerens

16 febr. myndighet, dog har skogbestyreren å rette seg etter de bestemmelser som departementet i samråd med almenningsstyret måtte treffe. Tvist mellom skogbestyreren og styret kan innbringes for departementet til avgjørelse.

Driftsplan.

§ 13. Hogst og kulturarbeider foretas i overensstemmelse med den til enhver tid fastsatte driftsplan.

Fond.

§ 14. Av utbytte som måtte være innvunnet ved almenningens drift avsettes et fond på inntil kr. 200 000 — to hundretusen — kroner. Fondets kapital skal anbringes etter samme regler som for umyndiges midler bestemt.

Når fondet har nådd den nevnte størrelse, kan rentene anvendes til de bruksberettigede eller til almenningens forbedring eller med samtykke av departementet til almene formål som også tilsikter å komme de bruksberettigede til gode.

Utdeling av kontantutbytte.

§ 15. Utdeling av kontantutbytte til de eiendoms- og bruksberettigede kan ikke finne sted med mindre departementets samtykke på forhånd er innhentet.

Straff.

§ 16. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

Opphevelse av tidligere bruksregler.

§ 17. Fra den tid disse bruksregler trer i kraft, oppheves de tidligere bruksregler for almenningen.

17 febr. **Lov om gjeldsbrev.**

Nr. 1.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er førelagt vedtak frå Stortinget 3 februar 1939 som lyder so:

Fyrste kapitel.

Almenngjeldande reglar.

§ 1. Den som gjev eit gjeldsbrev, misser ikkje med det utan avtale nokor motsegn frå det rettshøvet som er grunnlag for gjeldsbrevet.

§ 2. Gjev fleire ut eit gjeldsbrev, svarar dei ein for alle og alle for ein, om inkje anna er sagt.

Betalar ein av dei, kann han søkja att hjå kvar av dei andre det som skal falle på han etter rettshøvet mellom dei.

Er det visst at ein av dei andre ikkje kann betala, eller er tilhaldsstaden hans ukjend, blir parten hans bytt mellom

alle hine. Det same gjeld, om han ikkje betalar innan 14 dagar 17 febr. etter han er kravd eller krav er sendt til han på forsvarleg Nr. 1. måte.

§ 3. Er betalingsstad ikkje avtala, skal eit gjeldsbrev betalast der kravshavaren bur, eller på forretningsstaden, om han driv forretning. Om kravshavaren flytter ut or landet eller kravet går over til ein mann i eit anna land, blir betalingsstaden verande den same som før når inkje anna er avtala.

Kravshavaren kann krevja betaling på ein annan stad i det land der pengane skal greidast, so framt det ikkje blir til nemnande ulempe eller utgift for skyldnaren.

Flytter kravshavaren eller kjem kravet på andre hender og skyldnaren so ikkje får veta kvar han skal betala, er han utan ansvar om han kjem for seint av den grunn. Utgifter og tap som skyldnaren har for di han ikkje kjenner til skiftet, lyt kravshavaren svara.

§ 4. Ihendehavargjeldsbrev skal betalast i forretningslokalet til skyldnaren, når inkje anna er sagt.

Det same gjeld gjeldsbrev som blir utgjevne mange i samanheng og med sams tekst (mengdegjeldsbrev), og gjeldsbrev som bankar eller samvirkelag gjev ut for innlån.

§ 5. Er det ikkje fastsett noko om betalingstid, har skyldnaren rett til å betala so snart han vil. Han er skyldig til å betala straks kravsmannen seier frå.

Forfell gjeldsbrevet på ein sundag eller annan helgedag eller på den 17 mai, blir forfallsdagen utdrygd til yrkedagen etter. Dette gjeld òg når gjeldsbrevet lyder på betaling innan ein serskild nemnd frist som går ut på ein helgedag eller 17 mai.

Ventedagar gjeld ikkje.

§ 6. Betalar ikkje skyldnaren i tide, skal han svara 5 pct. årleg rente frå den dagen han skulde ha betala.

Kunde kravshavaren krevja høgre rente på anna grunnlag, har han framleis rett til det. Det same gjeld om skadebot, i fall kravshavaren har tap som renta ikkje gjev fullt vederlag for.

Er det på kravshavaren betalinga står, skal ikkje skyldnaren svara rente so lenge dette varer, endå om kravet før bar rente.

§ 7. Lyder gjeldsbrevet på eit pengeslag som ikkje gjeld der gjeldsbrevet blir betala, kann det betalast med slike pengar som gjeld på staden etter verdet på betalingsdagen, om inkje anna er avtala.

Blir gjeldsbrevet ikkje betala i tide, og lyder det på eit pengeslag som ikkje gjeld der gjeldsbrevet skal betalast, skal

17 febr. kravshavaren ha vederlag for tap han får av at kursen på
 Nr. 1. gjeldsbrevpengane har falle. Gjev ikkje tilhøvet grunnlag for
 annan tapsrekning, kann han krevja betaling i slike pengar
 som gjeld der betaling skulde gjevast, etter kursen på for-
 fallsdag.

Det skal likevel ikkje gjevast vederlag for kurstapet, i
 fall det er på kravshavaren sjølv betalinga står, eller
 seinkingsgrunnen er lovbod, stans i samferdsla eller andre
 slike hindringar som skyldnaren ikkje vinn med og som det
 ikkje var ventande at han tok omsyn til då han gav ut gjelds-
 brevet.

§ 8. Ei føresegn i eit gjeldsbrev kann setjast til sides,
 heilt eller delvis om det var mislegt å nytta henne eller open-
 bert kom til å strida mot god forretningsskikk.

§ 9. Når nokon avhender eit gjeldsbrev til eige eller
 pant, svarar han for at kravet er til. Men dette gjeld ikkje
 ved gåvor, og ikkje heller når mottakaren visste at kravet
 ikkje var til, eller hadde grunn til mistanke om det.

§ 10. Avhendaren svarar berre for at skyldnaren er
 vederheftig, når han tek det på seg. Blir ein vekselobligasjon
 avhendt ved endossement, blir dette rekna for å vera tilfelle.

Andre kapitel.

Omsetningsgjeldsbrev.

§ 11. Reglane i dette kapitel gjeld berre omsetnings-
 gjeldsbrev.

Eit gjeldsbrev er omsetningsgjeldsbrev når det anten

1. lyder på ihendehavaren eller ikkje seier kven gjelda skal
 betalast til (ihendehavargjeldsbrev), eller
2. lyder på namn med tillegget «eller order» eller eit anna
 slikt tillegg (ordergjeldsbrev), eller
3. gjev pant i fast eigedom eller registrera skip, so nær
 som når det er tilset «ikkje til order» eller eit anna slikt
 atterhald, eller
4. lyder på namngjeven mann (namnegjeldsbrev) og ende-
 fram seier at det skal vera omsetningsgjeldsbrev.

§ 12. Får eit ihendehavargjeldsbrev påskrift om at ein
 namngjeven mann er kravshavar, blir det likevel rekna for
 eit ihendehavargjeldsbrev, so framt ikkje skyldnaren har
 skrive under påskrifta eller ho har heimel i teksten i gjelds-
 brevet. Men i desse høve òg blir brevet verande omsetnings-
 gjeldsbrev.

§ 13. Den som har eit omsetningsgjeldsbrev i hende, er
 legitimera til å rå over det med verknad som nemnt i §§ 14,
 15, 18 og 19, so framt det er eit ihendehavargjeldsbrev. Det

same gjeld, når han er den som etter teksten i gjeldsbrevet 17 febr. eller ei samanhengande rekkje av skriftlege utsegner om av- Nr. 1.
hendigar til namngjeven mann eller in blanco synest vera rette innehavaren til gjeldsbrevet, eller når han med grunn kann haldast for å vera den nemnde eller for å ha rett til å rå for han.

§ 14. Avhender legitimasjonshavaren (jfr. § 13) eit omsetningsgjeldsbrev til eige eller pant, og mottakaren får det i hende, hindrar det ikkje rettsvinning at han vantar rett til å rå over brevet, utan når mottakaren veit dette eller ikkje er so aktsam som han bør vera etter tilhøvet.

§ 15. Avhender legitimasjonshavaren eit omsetningsgjeldsbrev til eige eller pant, og mottakaren får det i hende, kann utgjevaren ikkje gjera gjeldande

at kravet er ugildt etter reglane i §§ 29—33 i avtalelova eller etter reglane i trustlova, eller at gjeldsbrevet er utgjeve utan hans vilje etter han skreiv under det,

at han ikkje har fått det vederlaget som var avtala, eller har andre motsegner frå det rettshøvet som var grunnlag for gjeldsbrevet,

at kravet er betala før gjeldsbrevet vart avhendt eller at det er bortfalle eller brigda med avtale, motrekningsfråsegn eller opseiing eller i dom.

Men ei motsegn går ikkje tapt, i fall mottakaren kjenner det omstendet som ho blir bygd på, eller bør ha mistanke om det. Det same gjeld, om gjeldsbrevet har fått ei påskrift om det, som ikkje lett kunde takast bort, endå om dette sidan er gjort.

§ 16. Har skyldnaren betala rente som forfall før gjeldsbrevet vart avhendt, kann han gjera dette gjeldande mot ein mottakar i god tru. Likeins har han alle andre motsegner mot krav på rente som etter gjeldsbrevet skulde vore betala før avhendingsdagen.

Same regelen gjeld faste tidvisse summar som blir betala etter gjeldsbrevet og inneheld både rente og avdrag.

§ 17. Utgjevaren kann likeins gjera gjeldande

at gjeldsbrevet er falskt eller forfalska, underskrive på hans vegner utan fullmakt eller ugildt på grunn av grov tvang (§ 28 i avtalelova), umyndigskap eller sinnssjukdom,

at gjeldsbrevet er sagt maktlaust, eller at kravet er bortfalle eller brigda etter reglane om deponering, forelding, preklusjon eller tvangsakkord.

§ 18. Avhender legitimasjonshavaren eit omsetningsgjeldsbrev til eige eller pant, og mottakaren får det i hende, kann skyldnaren ikkje krevja motrekning med krav på avhendaren, utan mottakaren visste at skyldnaren hadde eit

17 febr. krav som kunde nyttast til motrekning, og måtte skjøna at Nr. 1. skyldnaren kom til å lida tap, om ei avhending skulde stengja for dette.

Motkrav som reiser seg frå same rettshøvet som gjeldsbrevkravet, fylgjer likevel dei reglane som gjeld om motsegner frå dette høvet.

§ 19. Betalar skyldnaren eit omsetningsgjeldsbrev til legitimasjonshavaren, blir han fri, endå om mottakaren ikkje har rett til å taka mot betaling, når skyldnaren ikkje veit det og er so aktsam som han etter tilhøvet bør vera for å hindra at pengane kjem i urette hender.

§ 20. Når eit omsetningsgjeldsbrev er avhendt til eige eller pant, kann skyldnaren likevel betala forfallen rente til avhendaren, når skyldnaren ikkje veit at avhendaren er utan rett til å taka mot pengane og ikkje bør ha mistanke om det heller. Det same gjeld faste summar som etter gjeldsbrevet blir betala med jamne mellomrom, og som inneheld både rente og avdrag.

Betalar ein annan enn skyldnaren etter gjeldsbrevet, lyt betalaren òg vera i god tru.

§ 21. Skyldnaren etter eit omsetningsgjeldsbrev er berre skyldig å betala, so framt han får brevet tilbake. Er det ikkje eit ihendehavargjeldsbrev, kann han òg krevja kvittering på gjeldsbrevet.

Betalar han avdrag, kann han krevja at dei blir avskrivne på brevet, og dessutan laus kvittering. Men skal det etter gjeldsbrevet betalast med jamne mellomrom faste summar som inneheld både rente og avdrag, kann han ikkje krevja at desse avdrag blir avskrivne.

Blir gjeldsbrevet opsagt, kann skyldnaren krevja at det får påskrift om det.

§ 22. Rentekupongar til mengdegjeldsbrev fylgjer reglane om ihendehavargjeldsbrev, straks renteterminen har take til.

Den som vinn retten til ein kupong, er bunden av føresegnene i den teksten gjeldsbreva har sams. Han lyt òg finna seg i den motsegn at gjeldsbrevet som kupongen hørde til, er ugildt, for di utskrivaren ikkje har gjeve det ut.

Når gjeldsbrevet er utdrage eller havt til å forfalle på annan måte med heimel i den sams teksten, gjev kupongar som sidan forfell, ingen rett.

Blir kuponger avhende saman med gjeldsbrevet, får mottakaren ikkje betre rett etter kupongane enn etter sjølve gjeldsbrevet.

§ 23. Utbytekupongar til aksjer eller anna brev på ein selskapspart fylgjer òg reglane om ihendehavargjeldsbrev.

Den som vinn retten til ein kupong, lyt finna seg i den 17 febr. motsegn at aksjen eller partbrevet ikkje gav partsrett i sel- Nr. 1. skapet då kupongen forfall.

Blir ein kupong avhend serskilt før utbyttet er fastsett, gjeld §§ 14 og 15 ikkje.

Blir kupongar avhende saman med aksjen eller partbrevet, får ikkje mottakaren betre rett etter kupongane enn etter sjølve aksjen eller partbrevet.

Tredje kapitel.

Enkle gjeldsbrev.

§ 24. Reglane i dette kapitel gjeld berre enkle gjeldsbrev. Med dette er i denne lova meint namnegjeldsbrev som ikkje går inn under § 11 nr. 3 eller 4.

§ 25. Når nokon avhender eit enkelt gjeldsbrev, får ikkje mottakaren betre rett enn avhendaren, om inkje anna fylgjer av serlege rettsreglar.

§ 26. Krav på avhendaren kann skyldnaren nytta til motrekning, når han vart eigar av kravet før han fekk veta om avhendinga eller fekk nokon tanke om henne. Var motkravet ikkje forfalle på den tid, lyt det dessutan vera forfalle seinast samstundes med hovudkravet.

§ 27. Er eit enkelt gjeldsbrev avhendt, blir skyldnaren likevel fri når han betalar til den førre kravshavaren, soframt han ikkje veit at hin er utan rett til å taka mot betaling, og han er so aktsam som han bør vera etter tilhøvet.

§ 28. Når skyldnaren betalar til den som har fått eit gjeldsbrev overført til seg skriftleg, blir han fri, endå om det syner seg at avhendinga ikkje er bindande. Veit skyldnaren dette eller bør han ha mistanke om det, gjeld denne føresegn ikkje; og ikkje heller om avhendinga er ugild av ein grunn som er nemnd i § 17.

§ 29. Blir eit enkelt gjeldsbrev avhendt, gjeld dette berre mot kravsmennene til avhendaren når skyldnaren har fått melding om avhendinga frå mottakaren eller avhendaren.

Er kravet avhendt til fleire som alle er i god tru, går den retten føre som skyldnaren fyrst får melding om.

Desse reglane gjeld likevel ikkje når uteståande krav blir avhende saman med ein forretning som det gjeld bokføringsplikt for.

Fjerde kapitel.

Innskotsbøker.

§ 30. Innskotsbøker i bankar og samvirkelag fylgjer føresegnene om enkle gjeldsbrev, men med dei serreglane som er fastsette i § 31.

17 febr. § 31. Atterhald om at pengane kann betalast ut til kvar Nr. 1. den som har boka i hende, kann skyldnaren berre gjera gjeldande, når det er innført i boka på ein klår måte.

Er det serleg grunn til det, skal det likevel krevjast prov for at ihendehavaren har rett til å taka ut pengane.

§ 32. Blir ei innskotsbok avhendt til eige eller pant, gjeld dette mot kravsmennene til avhendaren berre når skyldnaren har notert avhendinga i bøkene sine, og gjeve mottakaren melding om det og om kva det stod inne på kontoen. Dette må skyldnaren gjera straks om innehavaren av kontoen krev det og legg fram boka so framt ikkje serleg avtale eller reglar i vedtektene til skyldnaren gjev rett til å nekte notering.

Er boka avhend til fleire, går den føre som har fått notert sin rett av skyldnaren og i god tru fått melding om det.

Kan kvar ihendehavar ta ut på innskotsboka, krevst det dertil at mottakaren har fått boka i hende.

§ 33. Skyldnaren kan ikkje krevja motrekning med krav på avhendaren, når han har gjeve mottakaren slik melding som § 32 talar om. Heller ikkje har han den motsegna at han ikkje var skyldig pengane so framt ikkje mottakaren visste dette eller burde ha mistanke om det.

Når ikkje det motsette er sagt klårt, er atterhald om at utbetaling kan skje til ihendehavaren bindande ogso for mottakaren etter reglane i § 31.

Femte kapitel.

Overgangsreglar.

§ 34. Denne lova tek til å gjelda 1 januar 1940.

Ho blir nytta på eldre gjeldsbrev òg, når inkje anna er sagt i dei næste paragrafane.

§ 35. Når reglane i denne lova skal nyttast på eldre namnegjeldsbrev, blir breva rekna for å vera stila til namngjeven mann eller order, so nær som når det er tilsett «ikkje til order» eller eit anna slikt atterhald.

Er eit slikt gjeldsbrev kome på avveg før lova tek til å gjelda, misser ikkje kravshavaren retten sin etter den gamle lov, om han gjer retten gjeldande innan 1 januar 1942.

§ 36. Paragrafane 1—5 og 7 gjeld berre gjeldsbrev som er yngre enn denne lova.

Paragraf 6 blir nytta på eldre gjeldsbrev òg, når betalingstida fell etter lova tek til å gjelda.

§ 37. Utbetaling på eldre innskotbøker står under den rett som har golde til dessa, når skyldnaren ikkje har havt rimelegt høve til å gjeva slik påskrift som er nemnd i § 31.

Sjette kapitel.

17 febr.
Nr. 1.

Brigde i andre lover o. a.

§ 38. Forordninga frå 9 februar 1798 held opp å gjelda.

§ 39. Norske Lov 1—21—13 og 14 held opp å gjelda. Samkausjonistar svarar ein for alle og alle for ein, når inkje anna er sagt. Reglane i § 2, andre og tredje leden, gjeld likeins for samkausjonistar.

§ 40. Det som er fastsett i § 6 skal gjelda på tilsvarende måte om avtalegjeld som ikkje knyter seg til gjeldsbrev, men som skyldnaren har fått serskilt varsel om å betala. Kjem varslet etter forfallsdag, tek renta til frå den dag varslet er framkome til skyldnaren.

§ 41. I lov nr. 7 frå 27 juli 1896 om forelding av krav blir desse brigde gjorde:

1) § 5, siste leden, skal lyda: «Er det utstedt gjeldsbrev for noen av disse fordringer, skal foreldelsesfristen være ti år. Er det utstedt rente- eller utbyttekuponger, gjelder reglene i § 19 a.»

2) Etter § 19 blir sett inn ein ny paragraf, § 19 a, med denne føresegn: «Fordring etter rente- og utbyttekuponger foreldes i 3 år efter kupongens forfallsdag. Kortere frist kan ikke avtales.

Den som innen foreldelsesfristens utløp har meldt skyldneren at hans kupong er kommet bort og gjør sin eienomsrett antagelig, kan kreve den betalt når fristen er slutt.»

§ 42. I lov nr. 7 frå 13 august 1915 om tvangsfullføring blir desse brigde gjorde:

1) § 89 skal lyda:

«Er utlegg tatt i en fordring eller rettighet som ikke knytter sig til et omsetningsgjeldsbrev eller et lignende verdipapir, skal namsmannen, hvis saksøkeren forlanger det, uten ophold gjennom anbefalt brev gi den forpliktete underretning om utlegget og forby ham å betale eller yde til saksøkte.»

2) § 92 skal lyda:

«Utlagte penger skal namsmannen ta i besiddelse, hvis ikke partene er enige om å overgi dem til en annen.

Er utlegg tatt i et omsetningsgjeldsbrev eller i et lignende verdipapir, skal namsmannen gi dokumentet påtegning om utlegget og forvare det, hvis ikke partene er enige om å overgi det i en annens varetekt.

Namsmannen kan også ellers ta i besiddelse dokumenter,

17 febr. som tjener til bevis for utlagte fordringer eller rettigheter, Nr. 1. og gi dem påtegning om utlegget.

Er dokumentene i tredjemanns besiddelse, gjelder det, som her foreskrevet om besiddelsestagelse, først fra det tidspunkt, da saksøkte kunde ha krevet dem tilbakelevert.»

3) § 221 skal lyda:

«Om enhver anvisning underretter namsmannen saksøkte i anbefalt brev, hvis han har kjent opholdssted i riket.

Anvises en fordring, som knytter sig til et omsetningsgjeldsbrev eller et lignende verdipapir, skal det overleveres til saksøkeren med påtegning om anvisningen.»

§ 43. I lov frå 4 juli 1924 om sparebanker blir desse brigde gjorde:

1) § 39 skal lyda:

«Den som setter penger inn i en sparebank, får en bankbok forsynt med det nummer han har i bankens innlånsbok, og lydende på dens navn, stilling og bosted til fordel for hvem innskuddet gjøres.

Enhver sparebankbok skal inneholde opplysninger om sparebankens innskuddsvilkår. Første gang det gjøres innskudd, skal det leveres innskyteren et eksemplar av nærværende lov og sparebankens vedtekter.

Såfremt en sparebank forbeholder sig adgang til å utbetale bokens midler til ihendehaveren, skal dens første side ha en iøinefallende meddelelse om dette. Samme steds skal det i så fall også stå, at eieren har adgang til å få anført i boken at beløpet bare skal utbetales til ham selv eller den han bemyndiger.

Ved iøinefallende opslag i banklokalet skal det angis efter hvilke regler banken blir fri, når det heves på dens innskuddsbøker.»

2) § 40, fyrste leden held opp å gjelda.

§ 44. For rente- eller utbytekupongar som er forfalne før denne lov tek til å gjelda, blir dei tre år i § 41 nr. 2 rekna frå 1 januar 1940. Men skyldnaren kann skyta seg inn under eldre lov, om dette fører til at kravet fell bort før.

Di har Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gitt på Oslo slott 17 februar 1939.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om deponering i gjeldshøve.

17 febr.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Nr. 2.

at Oss er førelagt vedtak frå Stortinget 3 februar 1939 som lyder so:

§ 1. Har nokon ei gjeld i pengar eller verdpapir, som han ikkje får oppfylla av ein grunn som ligg hjå kravshavaren, kan han fri seg med å deponera i Noregs bank i sam-høve med reglane i denne lov.

Same retten har skyldnaren om kravshavaren ikkje gjer det skyldnaren kann setja til vilkår for å betala, eller det er grunn til å vera i tvil om kven som er kravshavar og skyldnaren ikkje kann klandrast for denne uvissa.

§ 2. Er det pengar skyldnaren skal svara, deponerar han på den måten at han set pengane inn på folio i banken.

Er ansvaret i verdpapir, deponerar han med å gjeva slike papir utan forsegling eller lås til banken til gøymings. Rente, avdrag og andre summar som forfell på slike papir, tek ban-ken inn og fører på folio som deponera pengar etter denne lov. Gøymingsgebyret som banken fastset, tek han av dei pengane som soleis kjem inn, og elles skal det betalast av den som gjer krav på det som er deponera. Departementet kann gjeva reglar om kva banken elles skal gjera med verdpapira.

§ 3. Når skyldnaren deponerar, skal han gjeva opp depo-neringsgrunnen, kva gjeld det er og om råd er namnet på kravshavaren.

Blir det som er deponera, utreidt til urette mann, for di skyldnaren gav range eller ufullstendige opplysningar, blir han ikkje fri ansvaret sitt. Men kravshavaren kann ikkje krevja meir enn det tapet forsøminga valda.

Skyldnaren skal varsla kravshavaren om at han har depo-nera, so sant det er råd. Gjer han ikkje det, skal han svara tap dette fører med seg.

§ 4. Det som er deponera, skal reidast ut til kravshava-ren, når han provar retten sin.

Gjer fleire krav på det som er deponera, skal det reidast ut når det er endeleg avgjort i dom eller på annan måte kven som har retten.

§ 5. Skyldnaren kann ikkje krevja att det som er depo-nera, utan i det tilfellet som er nemnt i § 6, andre leden.

Når den som deponerar, tek atterhald om større rett til å krevja attende, går tilfellet ikkje inn under denne lov.

§ 6. Retten kravshavaren har til dei verde som er depo-nera, fell bort tjuge år etter deponeringsdagen.

Innan eitt år etter kann den som deponera, krevja dei att.

17 febr. Blir det ikkje reist noko slikt krav, går dei inn i stats-Nr. 2. kassa.

§ 7. Serlege reglar i andre lover om høve for skyldnaren til å fri seg med deponering, held ved å gjelda.

Di har Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gitt på Oslo slott 17 februar 1939.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

17 febr. **Kongelig resolusjon.**

I. En gammel eik på eiendommen Skårberg, gnr. 118, bnr. 2, Spydeberg herred, Østfold fylke, skal være fredet mot skade og ødelegging av enhver slags i henhold til lov av 25 juli 1910 nr. 3, jfr. lov av 14 juli 1916 nr. 1.

II. Fredingsvedtaket blir å kunngjøre ved oppslag på stedet.

17 febr. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til § 4 i lov om helseråd m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer gis stadfesting på vedtak av Molde bystyre i møte 26 januar 1938 om forskrifter for utsalgssteder for fersk fisk (herunder fersk sild) og steder hvor der lages fiskemat, og om forskrifter for dame- og herrefrisørsalonger.

Forskriftene lyder så:

Forskrifter
for utsalgssteder for fersk fisk (herunder
fersk sild) og steder hvor der lages
fiskemat.

I. Utsalgsstedene og tillagingsstedene skal meldes til og godkjennes av helserådet før de tas i bruk.

Også utsalgs- og tillagingssteder som alt er i bruk, skal meldes til helserådet.

2. Rommene må ikke benyttes til eller stå i forbindelse med rom til alminnelig husbruk. De skal være lyse og ha god lufttilgang. Utsalget bør ha egen inngang fra gate. Bord, disk og annet inventar som fisken legges på, skal være forsynt med marmor, sementsten, glass eller et annet vanntett materiale som helserådet godkjenner. Disken må bare ha åpne rom, ingen skuffer. I rommet skal være innlagt vannspring og vask.

3. Golvet skal være utført av stålskurt sement, fliser eller annet jamngodt materiale. Det skal ha fall og avløp til et med

vannlås forsynt golvsluk. Trevegger skal stå på en minst 10 17 febr. cm høy murfot.

4. Alt avfall skal oppsamles i lukte beholdere av jern eller av et annet materiale som helserådet godkjenner. Beholderne skal være forsynt med tettsluttende lokk og tømmes så ofte, at det ikke oppstår stank; de skal reingjøres (reinspyles) omhyggelig minst én gang daglig.

5. Salg av fersk fisk på torg, åpen gate eller i portrom er ikke tillatt uten helserådets samtykke.

6. Rommene og alt inventar skal til enhver tid være i ordentlig stand, og vedkommende er pliktig til å etterkomme pålegg som helserådet i hvert enkelt tilfelle finner nødvendig å gi for å rette på mangler.

7. Fisk eller fiskeprodukter må hverken på disker, hyller eller utstillingsmontre legges på skitne fat, brett eller i gamle kasser eller utsettes for sol. Underlag av papir eller liknende er forbudt.

8. I utsalgs-, tilberedings- eller oppbevaringsrom må ikke settes petroleum, bensin eller andre varer og gjenstander som kan forurense fisken eller gi den smak eller lukt. Alt slags avfall skal straks fjernes således som foreskrevet i punkt 4.

9. All gammel fisk som ikke egner seg til menneskeføde, skal straks bringes bort i samhøve med helserådets forskrifter.

10. Helserådet kan påby, at der i enhver forretning skal være godkjent iskasse eller avkjølingsrom.

11. Alle fiskeforretninger skal jevnlig inspiseres av helse-rådet.

12. Lokalene skal renvaskes omhyggelig minst én gang hver dag, og kasser, tønner og andre kjørelere som brukes til fiskehandelen samt vekter og andre redskaper, skal reingjøres ordentlig hver dag snarest etter bruken og ellers så ofte som helserådet finner det nødvendig. Tørr feing er forbudt. Tak og den del av veggene som ikke daglig vaskes, reingjøres så ofte som helserådet bestemmer.

Finnes der fiskekummer, skal de være av marmor, sement, sten, glass eller annet materiale som helserådet godkjenner og være slik forarbeidet at de lett lar seg tømme og reingjøre.

All bruk av tobakk og spyting på golvet er forbudt. I hvert rom skal være oppslått plakat herom.

Der skal være lett adgang til reint vaskevann, såpe og reine håndklær til betjeningen.

Betjeningen skal iaktta omhyggelig reinslighet med sin person og sine klær. Oppbevares betjeningens tøy i lokalet, skal det opphenges i et skap med dør.

17 febr. 13. Hvis disse forskrifter eller pålegg som helserådet gir i henhold til dem, ikke etterkommes, kan helserådet, etter for-gjeves å ha gitt advarsel, forby stedet brukt til manglene er rettet.

14. Disse forskrifter omfatter også bedrifter som allerede er i gang. For slike bedrifter gjelder dog bestemmelsen i punkt 2 om vannspring og vask og bestemmelsen i punkt 3 bare i den utstrekning helserådet i hvert enkelt tilfelle finner det nød-vendig.

15. Helserådet kan gjøre unntagelse fra bestemmelsene i disse forskrifter.

Forskrifter

for dame- og herrefrisørsalonger.

Før et lokale tas i bruk til dame- eller herrefrisørsalong, må det være godkjent av helserådet. Søknad om godkjennelse må på forhånd innsendes. Det samme gjelder flytning eller større forandringer av bedrift som alt er i gang.

2. Ethvert lokale (rom) som tillates tatt i bruk til dame- eller herrefrisørsalong, bør ha en golvflate av minst 16 m².

3. I dame- eller herrefrisørsalong med tilhørende rom må ikke oppbevares gjenstander som ikke vedkommer bedriften eller som kan hindre reinhold, utbre stank eller liknende. Lokalene må holdes omhyggelig reine. Hår, såpeskum, papir, bomull og brukt tøy bringes bort etter hvert. Så vel reine som skitne servietter, frottékluter, kapper og håndklær m. m. må oppbevares på hensiktsmessige og dertil bestemte steder.

4. Hovedreingjøring av dame- og herrefrisørsalonger med tilstøtende rom skal foretas minst 2 ganger om året. Golvet skal vaskes minst én gang daglig. Bord, stoler, konsoler, hyl-ler og liknende skal hver dag avtørres med en fuktig klut.

5. Lokalene må være godt ventilert, så der til stadighet er frisk luft i dem.

6. Betjeningen skal iaktta omhyggelig personlig reinslig-het og vaske hendene før behandlingen av hver kunde. Under arbeidet skal de være iført rein, hvit jakke eller frakk som skal skiftes rein minst 2 ganger ukentlig. Det er forbudt be-tjeningen å røke i arbeidstiden. Personer som lider av smitt-som sykdom, herunder innbefattet smittsom hudsykdom, eller av sår eller byller på hendene, må ikke beskjeftiges i dame- eller herrefrisørsalong.

7. Ved barbering må der for hver kunde brukes reinvasket serviett og reint dekke over nakkeputen. Brukes frottékluter må disse alltid være reinvasket og tilstede i et tilstrekkelig an-tall og behandles på samme måte som bestemt for servietter.

Servietter, frottékluter og håndklær skal etter bruken vaskes 17 febr. og kokes og tørres godt på reint, luftig sted.

8. Barbervannet må tappes eller helles i barberskålen (koppen), som renses i kokende vann mellom hver barbering. Hvis ikke vedkommende kunde medbringer egen barberkost kan sådan bare anvendes til opskumming av såpen, og inn-såping må i så tilfelle foregå med hånden. Barberkosten skal etter hver kunde grundig reingjøres i kokende vann.

9. Maskinbørster og felles pudderkvast må ikke brukes. Istedenfor pudderkvast kan brukes en klype rensed bomull eller liknende som bare anvendes 1 gang. Alunstift i fyrstikk-format kan benyttes, men bare 1 gang. Pudder må oppbevares i beholdere med lokk.

10. Ved klipping må der mellom halsen og kappen anvendes en halsstrimmel av silkepapir eller vatt, som bare brukes en gang. Kappen skal alltid være rein og fri for hår.

11. Gas-strimler og pakninger for permanentkrøll må ikke brukes om igjen.

12. Der skal være et tilstrekkelig antall hår- og nakkebørster, så hver kunde får reine børster.

13. Alle redskaper må omhyggelig reingjøres før de tas i bruk til ny kunde. Klippemaskiner, sakser, kniver og vikle-pinner for permanentapparater kokes, flamberes, eller reingjøres på annen av helserådet godkjent måte. Kammer og børster renses i salmiakkspiritus og vann (25 à 30 dråper i 200 à 300 gram vann) eller på annen av helserådet godkjent måte. Kammer bør oppbevares i høye glass fylt med lysoform-oppløsning.

14. Kunder med utslett eller mistenkelig håravfall som det kan være frykt for er smittsomt, må enten avvises, henvises til læge eller betjenes med egne redskaper. Redskaper og annet som er brukt til slike kunder må grundig utkokes eller på annen måte betryggende desinfiseres straks etter bruken.

15. Helserådet kan gjøre unnatak fra forskriftene.

16. Plakat om disse forskrifter skal henges eller slås opp på et iøynefallende sted i enhver dame- eller herrefrisørsalong. Plakaten bør innrammes under glass.

Kongelig resolusjon.

17 febr.

I henhold til lov nr. 3 av 8 april 1938 om forandringer i lov om aksjeselskaper og kommanditaksjeselskaper av 19 juli 1910 § 23 og lov nr. 5 av samme dag om opplegging av reservefond m. v. i selskaper § 1 bestemmes:

Selskap hvis virksomhet utelukkende går ut på å eie og drive en eller flere leiegårder, kan ved beregningen av det

17 febr. reservefond som selskapet etter loven plikter å legge opp, holde utenfor beregningen gjeld som er sikret ved pant i selskapets faste eiendom innenfor sytti prosent av vedkommende eiendoms skattetakst.

17 febr. **Kongelig resolusjon.**

I. Punkt I i kongelig resolusjon av 23 november 1928, hvorved Enebaknesset o: den del av Enebak herred, Akershus fylke, som ligger på østre side av Øyeren, erklærtes smitta av bipest, blir opphevd.

II. Kongelig resolusjon av 14 juni 1935, hvorved bl. a. Nesodden herred, Akershus fylke, erklærtes smitta av bipest, blir opphevd for Nesodden herred.

III. Kongelig resolusjon av 22 januar 1937, hvorved bl. a. Nordstrand og Østre Aker sogner i Aker herred, Akershus fylke, erklærtes smitta av bipest, blir opphevd for Østre Aker sogn.

IV. Denne resolusjon tar til å gjelde straks.

17 febr. **Bruksregler for Furnes bygdealmemming,** vedtatt av almenningsstyret og approbert av Landbruksdepartementet 17 februar 1939.

Styre.

§ 1. Styret velges etter reglene i gjeldende lov og har å vareta almenningens interesser og utøve de funksjoner som loven og disse bruksregler foreskriver. Styret er beslutningsdyktig når halvparten av medlemmene er til stede. I tilfelle stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

§ 2. Styret ansetter skogbestyrer og andre nødvendige funksjonærer med unntagelse av revisorer og påser at fastsatte bestemmelser om pensjonering av faste funksjonærer og deres etterlatte etterkommes. Det utarbeider instruks for funksjonærene og påser at instruks og bruksregler overholdes.

§ 3. Styret fastsetter for hvert år, etter forslag fra bestyreren, det samlede hogstkvantum innen rammen av den fastsatte driftsplan. Hvert år skal styret sammen med bestyreren foreta befaring i almenningen. For arbeide i almenningens tjeneste kan styrets medlemmer tilstås godtgjørelse av almenningsskassens midler. Godtgjørelsen fastsettes av styret med forbehold av årsmøtets godkjenning.

§ 4. Det påligger videre styret blant annet:

1. å forvalte almenningsskassens midler.
2. å framlegge regnskap i revidert stand for de eiendoms- og bruksberettigede. Regnskapet med revisjonens bemerkninger skal være utlagt til gjennomsyn for de eien-

- doms- og bruksberettigede minst 14 dager før årsmøtet 17 febr. holdes. En avskrift av årsregnskapet med revisjonens bemerkninger skal sendes inn til departementet samtidig som regnskapet blir utlagt. Straks årsmøte er holdt skal styret tilstille departementet underretning om de uttalelser som årsmøtet har vedtatt i anledning av regnskapet.
3. å fastsette avgiften på åvirke samt betalingen for for- edlet trevirke og andre produkter fra almenningen.
 4. å treffe bestemmelse om betalingsmåten. Denne bestem- melse kan innankes for departementet.
 5. å sammenkalle årsmøte og bestemme tiden for avholdel- sen av dette. Det utarbeides årsberetning som framlegges for de eiendoms- og bruksberettigede på årsmøtet.
 6. å føre fortegnelse over de bruksberettigede eiendommer.
 7. å bevilge og fordele virke og produkter mellom de bruks- berettigede.
 8. å utarbeide forslag til bruksregler og regler vedkom- mende beiting i almenningen.
 9. å foranledige utkast til driftsplan utarbeidet, og å påse at driftsplanen overholdes.
 10. å utarbeide forslag til regler for jakt og fiske.
 11. å anordne regnskapsførsel overensstemmende med gjel- dende regler.
 12. å påse at det til kulturarbeider anvendes et beløp som svarer til minst 2 % av bruttoverdien av det trevirke som år om annet utdrives av almenningen.
 13. å iverksette foretagender for å spare skogen, f. eks. ved tilvirking av brenntorv.
 14. i foran nevnte øyemed å gi tilskudd til anvendelse av tre- besparende materialer.
 15. å innhente departementets godkjenning på ansettelse av skogbestyrer.
 16. Styret skal også for øvrig når det er nødvendig opptre på almenningens vegne og vareta dens interesser.
 17. å føre protokoll over sine forhandlinger.

Årsmøte.

§ 5. Årsmøte av de eiendoms- og bruksberettigede til be- handling av årsregnskapet og ansettelse av revisorer m. v. skal holdes innen 3 måneder etter regnskapsårets utgang etter minst 14 dagers forutgående varsel, kunngjort på den i di- striktet vanlige måte.

Til revisjon av regnskapet og av de disposisjoner som ligger til grunn for det, ansettes 2 regnskapskyndige reviso- rer, hvorav den ene tillike skal være skogkyndig. Den ende- lige avgjørelse av ansettelsen kan overlates til et utvalg på

17 febr. minst 5 medlemmer utpekt av årsmøtet. I utvalget kan ikke sitte noen som er medlem av styret eller varamann i det. Revisorenes lønn fastsettes av årsmøtet. Fastsettelsen kan også overlates nevnte utvalg.

Over forhandlingene føres protokoll.

De eiendoms- og bruksberettigede.

§ 6. De eiendoms- og bruksberettigede har innen 1 september å innsende til styret rekvisisjon over det virke som anses nødvendig for nærmeste hogsttermin med opplysninger om hva det skal brukes til. Enhver rekvisisjon må inneholde opplysning om eiendommens navn, gårds- og bruksnummer. Til rekvisisjoner som innkommer etter fristen tas intet hensyn med mindre styret måtte finne at særlige omstendigheter er til stede.

Bruksberettigede som ikke har betalt sin gjeld til almenningen innen 1 november, blir ikke utlevert åvirke for kommende år før gjelden er betalt.

§ 7. Er det utviste virke ikke bortført fra skogen senest 2 år etter utvisningen, har styret rett til enten å gjøre fradrag ved senere utvisninger for det gjenliggende virke eller bestemme at det skal falle tilbake til almenningen uten erstatning til den som har fått det bevilget. Lar en bruksberettiget bevilget og fra skogen bortført virke ligge så det tar skade, eller hvis det uten skjellig grunn ikke blir anvendt etter bestemmelsen, kan styret enten inntil videre nekte vedkommende ny utvisning helt eller delvis eller avkreve ham erstatning for virket.

§ 8. Det er forbudt å utlåne, overdra eller avhende tilstått virke fra almenningen, likesom det ikke må anvendes utenom bruksberettiget eiendoms jordbruksmessige drift, med mindre styret på forhånd har gitt tillatelse.

§ 9. All hogst skal foregå etter forutgående utblinking. Med hensyn til hogst og drift er de bruksberettigede undergitt skogbestyrerens myndighet og de av ham, i samråd med styret, fastsatte driftsregler.

§ 10. Bark- og neverflekking, lauving og rishogst samt kull- og tjærebrenning er forbudt uten styrets samtykke.

§ 11. De bruksberettigede må finne seg i at tørt og avfall som er tjenlig til ved og annen bruk, og som uten uforholdsmessig besvær kan tas, fortrinsvis blir benyttet og skal ikke kunne fordre utvist til brensel trevirke som er skikket til mer verdifull anvendelse.

Funksjonærer.

17 febr.

§ 12. En skogbestyrer er ikke å betrakte som ansatt før han er godkjent av departementet.

Skogens forstlige behandling er undergitt skogbestyrelsens myndighet, dog har skogbestyreren å rette seg etter de bestemmelser som departementet i samråd med almenningstyret måtte treffe. Tvist mellom skogbestyreren og styret kan innbringes for departementet til avgjørelse.

Driftsplan.

§ 13. Hogst og kulturarbeider foretas i overensstemmelse med den til enhver tid fastsatte driftsplan.

Fond.

§ 14. Av utbytte som måtte være innvunnet ved almenningens drift avsettes et fond på inntil kr. 100 000 — ethundretusen kroner. Når fondet har nådd den nevnte størrelse, kan rentene anvendes til de bruksberettigede eller til almenningens forbedring eller med samtykke av departementet til almene formål som også tilsikter å komme de bruksberettigede til gode.

Fondets midler skal anbringes på samme måte som umyndiges midler.

Utdeling av kontantutbytte.

§ 15. Utdeling av kontantutbytte til de eiendoms- og bruksberettigede kan ikke finne sted med mindre departementets samtykke på forhånd er innhentet.

Straff.

§ 16. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

Opphevelse av tidligere bruksregler.

§ 17. De tidligere bruksregler oppheves fra den tid de nå approberte trer i kraft.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

17 febr.

I medhold av lov om motorvogner av 20 februar 1926, § 21 II første ledd, jfr. lov av 6 juni 1930 og 2 juni 1933 bestemmes som gjeldende inntil videre angående ervervs-messig personbefordring med motorvogn på forskjellige veistrekn timer i Opland, bl. a. for veien Foss-berget—Leira bru i Bøverdalen følgende:

«De ved Arbeidsdepartementets skrivelse av 1 juli 1931, jfr. endring av 21 juni 1932 fastsatte innskrenkende bestem-

17 febr. melser for ervervsmessig personbefordring med motorvogn på veistrekningene Otta—Grotli, Grotli—Videseter—Visnes—Loen—Olden, Grotli—Geiranger (Merok) og Fossberget—Leira bru i Bøverdalen utvides til også å omfatte den innen Opland beliggende del av Sognefjellsveien fra Leira bru til fylkesgrensen mot Sogn og Fjordane.»

17 febr. **Skriv frå Arbeidsdepartementet.**

I samnhøve med lov om motorvogner av 20 februar 1926 med brigde av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, § 21 II fyrste leden vert fastsett:

«Dei avgrensande fyresegner som Arbeidsdepartementet hev fastsett 5 juli 1927, jfr. brigde av 29 september 1936, for fortrenestkøyring av personar med motorvogn på vegstrekningi Sogndal—Fortun med sidevegar til Jostedal og Sogndalsdalen vert hermed utvida til å gjelda også vegane Grinde i Leikanger—Sogndal og Fortun—fylkesgrensa imot Oppland fylke.»

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.